

**ABD YÜKSEK MAHKEMESİNİN
HÜKÜMLÜ VE TUTUKLULARIN HAPİSHANEYE GİRİŞLERDE
ÇIPLAK OLARAK ARANABİLECEKLERİNE İLİŞKİN:
"FLORENCE / BOARD OF CHOSEN FREEHOLDERS OF THE
COUNTY OF BURLINGTON" KARARI***

*Çeviren: Dr. İlyas ŞAHİN***

I. GİRİŞ

Güvenlik amacıyla özgürlüklerin daraltılmasına yönelik adımlar her zaman eleştirilirdi konusudur. ABD Yüksek Mahkemesinin 2 Nisan 2012 tarihinde verdiği Florence / Board of Chosen Freeholders of the County of Burlington kararı hapisanelerin ve nezarethanelerdeki aramalar ve izleme kuralları açısından verilmiş önemli bir karardır. ABD Hukukunda mahkemelerin özgürlükler konusuna yaklaşımı ve bunların sınırlanmasındaki ölçülere bakışına ışık tutması açısından kararın Türkçeye kazandırılmasında yarar bulunduğu düşüncesiyle çeviri yapılmıştır.

19

Kararda konu edilen ve tartışılan husus, tutuklu kişilerin ilk kez hapisane veya nezarethaneye gittiklerinde onların hapisane görevlileri tarafından tamamen çıplak olarak aranmaları ve bunun ABD Anayasasına aykırı olup olmadığıdır.¹

Kararın özet olarak ifade ettiği hususlar şunlardır: Hapisane veya tutukevine giren alınan kişilerin hangi nedenle gelmiş oldukları veya ağır ya da hafif suçlu olup olmamaları aramanın uygulanma kriteri açısından önem arz etmemektedir. Arama yapmak için aramayı haklı kılacak bir makul şüphe de aranmamaktadır. ABD Hukukunda bu tür hallerde aramalar ya şüphe üzerine ya da hiçbir gerekçe olmadan rutin olarak yapılmaktadır. Bu ayrıma göre buradaki arama ise bir nevi rutin arama olarak kabul edilmektedir. Dolayısıyla bir şekilde basit bir trafik suçundan da tutuklu olsa yine aynı muameleye tabi tutulacağı için bu durum sivil haklar savunucularını harekete geçirmiştir. Yapılan bu işlem hapisanenin güvenliğini sağlamak için yapılan bir güvenlik taramasından öte genel bir

* Kararın tam metni için: <http://www.supremecourt.gov/opinions/11pdf/10-945.pdf>

** Türkiye Adalet Akademisi hâkimi

¹ Konuyla ilgili haber metinleri için bkz. http://newsandinsight.thomsonreuters.com/Legal/News/2012/04_April/Supreme_Court_upholds_jail_strip-searches/

uygulama halinde yerine getirildiği için kişi hakları açısından endişeleri artırmaktadır.²

Cevabı aranan husus, eyaletlerin yasama organları bu şekilde geniş yetkileri olabilecek bir düzenlemeyi yapmalarının ya da hapishane yönetimlerinin bu tarz bir uygulama yürütmelerinin anayasaya göre uygun olup olmadığıdır. Bunun cevabını bu kararda bulmak mümkün olacaktır. Olay New Jersey eyaletinde geçtiği için Sivil Haklar Kuruluşları Birliği bunun hem New Jersey eyaleti kanunlarına hem de ABD Anayasasının Ek 4. Maddesine aykırı olduğunu ileri sürerek yargı yoluna başvurmuştur.

II. KARARDAN ÖNCEKİ SÜREÇ

A. Olayın Özeti

1998 yılında bu davaya konu olan olaydan yaklaşık 7 yıl önce davacı Albert Florence, New Jersey'de polis tarafından bir takip sonrası yakalanmış ve adaleti engelleme ve silah kullanmadan dolayı hakkında dava açılmıştı. Yargılama sırasında pazarlığı kabul ettiği için aylık taksitler halinde para cezasına mahkûm oldu. Ancak bu taksitlerden birini zamanında ödemediği için 2003 yılında hakkında yakalama kararı çıktı. Bundan bir hafta sonra kalan bakiye parayı yatırdı. Ancak yine de açıklanamayan nedenlerle bu karar eyalet çapında tutulan bilgisayar kayıtlarında kalmıştı.

Bundan iki yıl sonra New Jersey sınırlarında davacı ve eşi birlikte otomobilinde iken eyalet devriye polisi tarafından durduruldu. Eyalet bilgisayar kayıtlarındaki yakalama kararına dayanarak polis, davacıyı gözaltına alıp Burlington County Tutukevine götürdü.

Burlington County Tutukevine girişte uygulanması gereken prosedüre göre her tutuklu kişi içeri girerken, görevlilerin tüm bedeninde yara izi, çizik veya üzerinde yasak bir madde bulunup bulunmadığını görmesini temin edebilmesi için elbiselerinden arındırılacaktır. Burada uygulanan prosedür bir yakalama ya da hapsedilme durumunda uygulanması gereken usul değil hapishane ya da tutukevine girişlerde uygulanan ve bu türlü bütün kurumlarda geçerli olan bir prosedürdür.

Davacının iddiasına göre bu arama sırasında çıplak iken kendisinden ağzını açması, dilini kaldırması, kollarını yana açması ve arkasını dönmesi istenmiş ve cinsel organlarını kaldırıp altına bakılmıştır.

² <http://www.theroot.com/views/ruling-strips-away-dignity-and-privacy-rights>

Bundan 6 gün sonra ise Essex County Hapishanesine nakledildi. Burası eyaletin en büyük hapishanesi olup her yıl 25.000 kişinin kaldığı ve bazı zamanlar aynı anda 1.000 tane silahlı çete üyesinin bulunabildiği bir yerdi. Hapishaneye vardıklarında oraya yeni gelen tüm mahkûm ya da tutuklularla birlikte önce metal detektörden geçirildikten sonra daha ileri aramaya tabi tutulmak için hep birlikte bir hücrede bekletildiler. Sonra bu hücreden alınıp elbiselerinden arındırıldıktan sonra bir görevli bedenlerinde bir işaret, yara bere ya da üzerlerinde kaçak madde olup olmadığını tespit için bakmıştır. Görevliler bedenine dokunmaksızın kulaklarına, burun deliklerine, saçlarına, saç derisine, ellerine, kollarına, koltuk altlarına, tırnak aralarına ve diğer görülebilir beden boşluklarına bakmıştır.

Bu uygulama hapishaneye alınan kişilerin yakalanma şekline, hangi nedenle alındığına, onların davranışlarına, suç konusundaki geçmişlerine bakılmaksızın bundan bağımsız olarak yerine getirilmektedir. Davacı burada ayrıca cinsel organlarının altına bakmak için yukarı kaldırılmasını istediklerini, arkasını dönmesini, çömelmiş olarak öksürmesini istediklerini iddia etmiştir. Ayrıca bir taraftan da elbiseleri aranmış ve daha sonra içeriye alınmıştır.

Bundan bir gün sonra ise hakkındaki suçlama kaldırılmış olması sebebiyle serbest bırakılmıştır. Sonuç olarak, davada aramaya tabi tutulan ve davacı olan kişi, trafik cezası ödemeyi aksattığı gerekçesiyle gözüaltına alınıp tutukevine konulmuş ama gerçekte de bunun hatalı olarak yakalandığı ortaya çıkmıştır.³

Kişi, bu hapishane idaresini ve uygulamayı yapan belli görevlileri dava etmiştir. İlk dava New Jersey Federal Bölge Mahkemesinde görülmüştür. Davada, kuruma girişte yapılan aramalarda suçların ağır ya da hafif olmasına göre bir ayırım yapılmamasına, her suç için rutin arama yapılmasına itiraz edilmiş ve basit suçlar da dahil edilerek yapılan böyle bir rutin aramanın yapılamayacağı, bunun Anayasanın Ek 4. ve Ek 14. maddelerinin ihlalini oluşturduğu gerekçesiyle ABD Federal Kanunlarına (42 U.S.C § 1983) göre tazminat talep edilmiştir. Davacının iddiasına göre görevlilerin böyle bir aramayı yapabilmeleri için içeri alınan kişinin üzerinde silah, uyuşturucu veya başka bir kaçak madde bulunduğuna dair şüphelenmeyi gerektiren nedenlerinin olması gerekirdi.

³ Inimai **CHETTIAR**, "Supreme Court Says Jails Can Strip Search You-Even for Traffic Violations", <http://www.aclu.org/blog/criminal-law-reform/supreme-court-says-jails-can-strip-search-you-even-traffic-violations>

B. İlk Derece Mahkemesinin Kararı

Hukuka aykırı arama iddiasına dayanarak yapılan yargılama sonunda ilk derece mahkemesi olan federal bölge mahkemesi, ağır olmayan suçlardan dolayı makul bir şüphe olmadan çıplak arama yapmayı öngören bir kuralın Anayasanın Ek 4. maddesinin ihlalini oluşturduğuna karar verdi.

C. Federal Bölge Temyiz Mahkemesinin Kararı

Federal 3. Bölge Temyiz Mahkemesi tarafından ilk derece mahkemesinin kararı bozulmuştur. Temyiz Mahkemesince, hem Burlington County hem de Essex County hapishanesinde küçük adi suçlardan dolayı alınan bir grup insana görevlilerin yasak bir madde bulundurdıklarına dair şüphelenmeyi gerektiren bir haklı gerekçe olmadan bu tür bir çıplak arama yapıldığı vakıası tespit edilmiştir. Bu tespit ile birlikte, gerekçe olarak güvenlik ihtiyaçları ve zorunlulukları ile kişinin mahremiyet ve gizlilik hakkı arasında karşılıklı bir analiz yapılması gerektiğini ve bir makul dengenin olması gerektiği belirtilerek ilk derece mahkemesinin kararı bozulmuştur.

22 III. YÜKSEK MAHKEMENİN KARARI

A.Yargıç Kennedy Tarafından Kaleme Alınan Mahkeme Görüşü

Hapishanelerde güvenliği sağlamakla sorumlu olan görevlilerin, içeriye gelenlerin yanlarında veya bedenlerinde ne getirdiklerinden emin olmak ve yasaklanmış madde getirmelerini önlemek bakımından arama yapmakta meşru olarak nitelenmesi gereken yararları ve aynı zamanda sorumlulukları vardır. Eğer bu konuda yeterli önlem alınmaz ise hem görevliler hem de içerde kalanlar tehlikeye atılmış olabilir. Bu dava bu alanda kuralların neler olduğunu ve yakalanan kişilerin hapishaneye alınması sırasındaki arama kurallarının neler olduğunu ve anayasanın arama konusunda hangi ilkeleri emrettiğini ortaya koymaktadır.

Burada kullanılan "jail" tabiri, hapishane ve her türlü tutukevi kurumlarını içerir biçimde geniş anlamda ele alınmıştır. Detaylarda hangi tedbirlerin alınacağı tanımlanabilir. Ancak asıl tartışma konusu olan husus bir tutukevine giren her kişinin elbiselerinden arınmış olarak yakından görek ince bir aramaya tabi tutulup tutulmayacağıdır.

Mahkemeler bu tür anayasal tartışmaların söz konusu olduğu durumlarda bir ölçü esas almalıdır. hapishane görevlilerinin uygulamaları gereken ilkeleri her durumda mutlak uygulanacak ilkeler olarak görmemek gerekir. İlkelerin uygulanıp uygulanmayacağı konusunda görevlilere takdir

hakkı tanımak gerekir. Çoğu zaman bu konuda gerekli yargıyı oradaki görevlilere bırakmaları gerekir. Hapishane güvenliği problemlerini karşı-
lama açısından zorunluluk varsa ya da kayıtlar ve deliller ilkelerin uygu-
lanmasını haklı gösterecek yeterlilikte değilse takdiri görevlilere bırak-
mak gerekir. Bu davada da sözünü ettiğimiz bu tarz ilkelerin uygulanma-
sını gerektiren bir durum söz konusu değildir.

Çıplak aramanın tam olarak ne olduğu ve neleri kapsadığı da muğlak bir
durumdur. Bu bazen kişinin elbiselerinden arındırılıp belli bir mesafeden
(5 feet gibi) bakılmasını; bazen insanı rahatsız edecek şekilde elbiselerini
çıkartıp daha yakından bazı kontrolleri içerebilir; mesela, elleri ile saçla-
rını karıştırmasını, ellerini kaldırıp koltuk altlarını göstermesini, kulakla-
rının arkasını açmasını, genital bölgelerini veya kalçalarını iki yana ayırıp
iç kısımlarını göstermelerini ya da çömelerek öksürmesini de içerebilir.
Ancak belirtmek gerekir ki, somut davada kişi elbiselerinden arındırıl-
makla birlikte sözü edilen son hususların uygulandığı ya da bedenine
dokunulduğu iddiası bulunmamaktadır.

Bir hapishanede güvenlik ve yönetimle alakalı karşılaşılan zorlukların
olabileceğinin kabul edilmesi gerekir. Adalet Bakanlığının kayıtlarına
göre hapishanelere bir yılda 13 milyondan fazla kişi alınmaktadır.[Dept.
of Justice, Bureau of Justice Statistics, T. Minton, Jail Inmates at Midyear
2010—Statistical Tables 2 (2011)]. Çok büyük hapishanelerde bir günde
kabul edilen kişi sayısı yüzlercedir. Bu tür kalabalık girişlerin olduğu
yerlerde güvenlik ve düzeni sağlamak için oradaki görevlilerin karşılaştıkları
problemlerin üstesinden gelebilmeleri uzmanlık gerektiren bir hu-
sustur.

Mahkememizin Bell / Wolfish kararındaki⁴ görüş, hapishanelerde karşıla-
şılan sorunlar ile Ek 4. Madde ilkelerinin karşılıklı yüzleşmesinin başlan-

⁴ Bell / Wolfish, 441 U. S. 520, (1979) kararında Yüksek Mahkeme, görevlilerin, hükümlünün
vücut boşluklarında arama yapmasının Ek 4. Maddeden kaynaklanan haklar bağlamında makul
olmayan bir arama sayılmadığına karar vermiştir. Mahkeme gerekçe olarak "Bir cezaevinde gü-
venliğin ve iç disiplinin sağlanması, kişilerin bireysel özgürlüklerine göre daha önceliklidir. Da-
hili asayişin sağlanmasına yönelik kuralların sıkı bir şekilde uygulanmasını gerekli kılan bu du-
rum sebebiyle hem hükümlüler bakımından hem de yargılama öncesi aşamadaki tutuklular ba-
kımından anayasal haklardan bazı kısıtlamalar sözkonusu olabileceği" kabul edilmiştir. Bunun
"bir yandan görevlilerin ve içerde bulunan hükümlülerin güvenliğini sağlama, bir yandan da
yetkisiz girişleri ve kaçmayı önleme bakımından gerekli olduğu" ifade edilmiştir. Ayrıca bu tür
önlemler "sadece işlenmiş bir suçun delillerinin tespiti yönünden değil, işlenmeden önce suçun
önlenmesi bakımından gerekli" görülmektedir. Burada "kurum açısından gerçekten hayati
önemi olan kişiyi takip etmedeki güvenlik yararları ile kişinin gizlilik yararları karşılıklı denge
analizine tabi tutulduğunda bu tür aramaların makul aramalar sayılacağı" sonucuna varılmış-

giç noktası olmuştur. Bu davada, FBP⁵ yönetimindeki bir infaz kurumun-
da kalmakta olan yargılama öncesi tutuklularla ilgili kurallara işaret eden
bir karar verilmiştir. Kararda dışardan bir ziyaretçi ile görüşen her bir
tutuklunun bu görüşme sonrasında beden boşluklarını görsel olarak ince-
lemeye imkân verecek şekilde çıplak beden aramasına onay verilmiştir.

Benzer bir durum New York Metropolitan Hapishanesindeki tutuklular
tarafından tartışma konusu edilmiştir. İleri sürülen itirazlara göre, görev-
liler ziyarete gelen misafirleri zaten arama yaparak içeri almakta ve ayrı-
ca içerde görüşme sırasında da sürekli izleme altında olduklarına göre bu
şekilde bir çıplak aramanın haklılığı olmadığı ileri sürülmüştür. Mahke-
me bu argümanlara rağmen uygulamayı yine de onaylamıştır. Burada
amaç sadece kaçak olarak getirilen şeyin bulunması değil, bu şekildeki
bir aramanın içeri kaçak ve yasaklanmış silah, uyuşturucu gibi maddeler-
in girişini önleyici bir etki oluşturmasını sağlamaktır.

Kişi haklarının ihlaline sonuç veren bu müdahalelerin verdiği rahatsızlık
ile bu tür rahatsız edici müdahaleleri ortaya çıkaran zaruretlar birbiri ile
karşılıklı dengelenmelidir. Mahkememizin Bell / Wolfish kararından
itibaren hapishane ve tutukevlerindeki yasaklanmış maddelerin girişini
önlemeye yönelik aramalara ilişkin ilke ve uygulamaları ihtiva eden da-
valar genellikle onaylanmaktadır. Örneğin, Block / Rutherford⁶ davasın-
da, Los Angeles County Tutukevinin onların karşılaştıkları tehlikeler
nedeniyle tutuklu ile ziyaretçinin bedensel temas edebildiği ziyaretleri
tamamen yasaklayabileceğine karar verilmiştir. Gerekçe olarak da, ziya-
retçilerin yanlarında silah, bıçak, uyuşturucu ve benzeri yasaklanmış
maddeleri çeşitli yollarla getirebildikleri için buna izin vermekle bu tür
kaçak maddelerin kuruma girmesine fırsat verilmiş olacağını kabul etmiş-
tir. Sürekli teyakkuzda olan nöbetçiler varken bile bunları çok kolaylıkla
bu yakın temas sırasında tutukluya intikal ettirebilme tehlikesi bulunmak-
tadır. [566 U. S. (2012)]

tır. Bu kararda, cezaevinde tutuklu olarak bulunan kişilerin bir ziyaretçi ile veya dışardan bir
kimse ile irtibatı olması halinde o kişinin elbiselerinden arındırılıp aramaya tabi tutulabileceği
gibi ayrıca vücut boşluklarında da arama yapılabileceği belirtilmiştir. Ancak karara muhalif ka-
lan bazı yargıçlara göre yargılama öncesi aşamada kişi henüz bir suçla bile suçlanmadığı için bu
tür uygulamalar anayasaya aykırıdır. Karşıoy kullanan yargıçlar özellikle beden boşluklarında
arama yapılmasını eleştirmektedir. Çünkü buldukları koşullar itibariyle üzerlerinde hapishane
idaresi tarafından verilen tek bir parça elbise olduğu ve görüşmeler sırasında da sürekli
izleme altında oldukları için bedenlerinde bir şey saklamaları çok zordur.

Karar için bkz. <http://caselaw.lp.findlaw.com>

⁵ Federal Bureau of Prisons

⁶ Block v. Rutherford, 468 U. S. 576 (1984)

Belirli bazı hükümlü-tutuklular açısından bakıldığında, bunlarla ilgili uygulamada istisnaları belirlemeye çalışmak yerine genel bir yasaklamayı dayatma bakımından birçok haklı kılacak nedenler vardır. [587 U. S._ (2012)]

Hudson / Palmer⁷ kararında da, hapishane görevlilerinin mahkûmların hücrelerinde ve kilitli dolaplarında yasaklanmış bir maddeyi sakladıklarına dair şüphelenmeyi gerektiren bir neden olmasa bile rastgele arama yapıp yapamayacakları sorusu üzerinde durulmuştur. Hükümlüler arama protokolündeki kuralların boşluklarına adapte olup bir şekilde keşfettikleri yollarla kurumun güvenliğini tehlikeye atabilecekleri ihtimalinin varlığı her zaman kabul edilmelidir. Mahkeme sonuç olarak, ilan edilmiş genel bir politikaya dayanarak buna uygun şekilde yapılan aramaların veya belirli bir şahsa şüphe odaklandığı zaman onunla alakalı hapishanede arama yürütmenin kural ve ilkelerini bertaraf edecek bir uygulamanın da anayasal olduğunu onaylamıştır.

Hapishane görevlilerinin, kurumlarına kaçak madde sokulmasını önlemek için ve getirilen maddeleri bulmak için makul arama politikaları tasarlayabilmesine bu davalar izin vermekte ve bunda bir zorunluluk olduğunu ortaya koymaktadır. Mesela Bell / Wolfish davasına baktığımızda kararda şöyle denilmiştir: "İnfaz kurumunun güvenliğini sağlamak ve içerdeki düzen ve disiplini sağlamak asıl ve en önemli hedeftir. Bu da hem hükümlüler açısından hem de tutuklular açısından bazı sınırlamaları ve bazı anayasal haklardan kısıtlamalara gidebilmeyi gerektirir".[441 U.S., at 546]

İnfaz kurumlarının güvenlik bakımından meşru menfaatleri gereği olarak uygulanmakta olan arama ilkelerinin makul olup olmadığını belirleme görevi, özellikle tecrübeli infaz görevlilerinin inisiyatifindedir. Bell kararında Mahkeme şu uyarıyı yeniden ifade etmiştir: "Görevlilerin bu konularda sorumluluklarını yerine getirmede aşırıya gitmiş ve yetkilerini abartmış olup olmadığını belirleme konusunda kayıtlar yeterli değilse, mahkemeler genellikle bu konularda kendi uzman görüşlerine bırakmaları gerekir"[Bell, 441 U.S.,at 548]

⁷ Hudson / Palmer, 468 U. S. 517 (1984)

Hapishane görevlileri çeşitli şekillerde çıplak beden aramasını hapishane güvenliğini artırmak amacıyla gerçekleştirmektedir. bu uygulama sadece belli bir yerde değil birçok eyalette ifa edilmektedir⁸.

Kabahat türünden küçük suçlar için tutuklanmış olan kişiler için de bu kapsamda bir arama söz konusu olabilir. Bu konuda **Atwater / Lago Vista** davası⁹ örnek teşkil etmektedir. Atwater kararında Anayasada küçük suçlardan şüpheli olarak tutukevine alınanların aranmasında bir kısıtlama öngördüğüne dair bir hususa işaret edilmediği belirtilmiştir.

Kimlerin özgürlüğünden mahrum kalabileceği ve tutukevine konulabileceği sorusuna işaret edilmekte olan bu davada, bir kadın sürücü ve çocukları da araçta iken hiçbirinde emniyet kemeri olmadığı halde polis tarafından fark edilmiş ve gözaltına alınmıştır. Kadın itiraz olarak, tutukevine atmayı gerektiren bir suç olmayan hallerde Ek 4. Maddenin bir karar olmaksızın böyle bir tutmayı yasakladığını ileri sürmüştür. Mahkeme ise görevlilerin bu yakalama yetkisi hakkında verdiği kararda, görevlilerin bir şüpheliyi yakalama yetkisinin birçok davada kişinin cebinden çıkan belli miktardaki uyuşturucunun bulunmasına, kişinin tekrar bir suç işleyip işlemeyeceği, birini yakalamak için gerekli olan zorlayıcı nedenlerin varlığı gibi sebeplere göre belirlenmektedir. Ek 4. Maddenin belirli vakalarda gözaltına almaya yönelik yakalamayı yasakladığı gibi bir kabulü reddeden Mahkemeye göre, kural olarak daha önceden oturmuş ilkelere dayanarak görevlilerin kişinin suç işlediğine ilişkin inandırıcı makul gerekçeler olduğu takdirde yakalayabileceği ilkesini tekrar etmiştir.

Bazı federal temyiz mahkemeleri bu durumdaki suçlardan yakalananlar için görevlilerin çıplak aramaya yetkileri olmadığına karar vermişlerdir. Bu kararlara göre, bir kaçak madde sakladığına ilişkin makul şüphe yoksa bu tür bir arama yapılamaz. Hatta eliyle hiç dokunmadan bakmak şeklinde de olsa bu tür bir aramaya izin verilmemektedir. Ancak son on yıldaki federal temyiz mahkemelerinin kararlarına bakıldığında, bu konuya te-

⁸ Rhode Island, Oklahoma, Idaho eyaletleri bunlar arasındadır. Bkz. [Roberts / Rhode Island, 239 F. 3d 107, 108-109 (CA1 2001)]; [Chapman / Nichols, 989 F. 2d 393, 394 (CA10 1993)]; [Giles / Ackerman, 746 F. 2d 614, 615 (CA9 1984)]; [Bull / City and Cty. of San Francisco, 595 F. 3d 964 (CA9 2010)]; [Powell / Barrett, 541 F. 3d 1298 (CA11 2008) (en banc) (Fulton Cty., Ga.)]; [Masters / Crouch, 872 F. 2d 1248, 1251 (CA6 1989) (Jefferson Cty., Ky.)]; [Weber / Dell, 804 F. 2d 796, 797-798 (CA2 1986) (Monroe Cty., N. Y.)]; [Stewart / Lubbock Cty., 767 F. 2d 153, 154 (CA5 1985) (Lubbock Cty., Tex.)].

⁹ Atwater / Lago Vista, 532 U. S. 318 (2001)

mas eden kararlarında bunun tersi sonuçlara da ulaşılmıştır.[Bame / Dillard, 637 F. 3d 380 (CADC 2011)]¹⁰

Tutukevi ve hapishanede çalışan görevlilerin içeriye girişte yaşanan prosedürün bir parçası olarak yapılan esaslı aramada çok önemli hayati yararlar vardır. Tutuklu ve hükümlülerin kurumlara kabulünde görevlilerin kendisi açısından ve içerde bulunanlar açısından çok kritik sayısız tehlikeler vardır. Bu konuda görevlilerin uygulamalarını haklı çıkaracak bir çok örnek olay ve bunlara dayanak teşkil eden belge ve raporlar bulunmaktadır. Bunlardan bazılarına örnekler vermek gerekirse; bulaşıcı hastalık ve bit vakaları kayıtlara geçenler arasındadır. Bkz.[Deger & Quick, The Enduring Menace of MRSA: Incidence, Treatment, and Prevention in a County Jail, 15 J. Correctional Health Care 174, 174–175, 177–178 (2009)]; [Bick, Infection Control in Jails and Prisons, 45 Healthcare Epidemiology 1047, 1049 (2007)].

FBP¹¹ Yönetimi, görevlileri yeni alınan hükümlü ve tutukluların taramasında hassas olmakta uyarılmaktadır. [Clinical Practice Guidelines, Management of Methicillin-Resistant Staphylococcus aureus (MRSA) Infections 2 (2011)]; [Clinical Practice Guidelines, Lice and Scabies Protocol 1 (2011)].

Benzerlik oluşturan bir durum da tıbbi tedavi zorunluluğudur: Tutukluların üzerinde elbiselerinden soyularak bakılması sonucunu doğuran tıbbi tedaviyi gerektiren çeşitli yaralar olabilir. Bu şekilde bir tedavide üzerlerindeki elbiseleri çıkarmadan problemin ne olduğunu teşhis ve nasıl bir tedavi gerektiğini belirlemek zor olabilir. Bunun için çıplak olarak beden muayenesi gerekir [Prison and Jail Administration: Practice and Theory 142 (P. Carlson & G. Garrett eds., 2d ed. 2008) (hereinafter Carlson & Garrett)].

Hapishaneler ve tutukevleri, içeriye alınan silahlı çete üyelerinin sayısındaki artış sebebiyle çok ciddi tehdit ile karşı karşıya kalmaktadırlar. [Brief for Policemen's Benevolent Association, Local 249, et al. as Amici Curiae 14 (hereinafter PBA Brief); New Jersey Comm'n of

¹⁰ 1.2.5.6.ve 10 Federal Temyiz Mahkemeleri bu tür durumlarda küçük suçlardan dolayı hapishane veya tutukevine alınan kişilerin çıplak beden aramasına tabi tutulması için onun üzerinde kaçak bir madde veya silah bulundurduğuna dair makul şüphe bulunmasını zorunlu saymaktadır. Ancak 9. ve 11. Federal Temyiz Mahkemeleri ise bu zorunluluğu aramamaktadır. bkz. <http://www.faegrebd.com/18135>

¹¹ Federal Bureau of Prisons

Investigation, Gangland Behind Bars: How and Why Organized Criminal Street Gangs Thrive in New Jersey's Prisons . . . And What Can Be Done About It 10–11 (2009)]. "Çeteler arasındaki rekabet giderek aradaki tansiyonu, şiddeti ve cebir ve zorlamayı artırmaktadır" [Carl-son & Garrett 462.] Gruplar zorla ve çeşitli yollarla görevlilere karşı saldırgan olan yeni elemanlar kazanmakta ve bu durum diğer hükümlü ve tutuklulara da kendilerini korumak için bir anlamda silahlanma gerekçesi olmaktadır. Aradaki çarpışmalar çok acımasız ve ölümlü sonuçlanan nitelikte olabilmekte ve dolayısıyla görevliler çok incitici ve kişilere zarar verici önleyici yöntemlerin uygulanmasına emir vermek zorunda kalabilmektedirler. [PBA Brief 17].

Bütün bu sayılan endişeler, içeriye almada bir süreç ve prosedür olarak daha detaylı inceleme ve silahlı çete üyelerinin işaretlerinin ve belli dövme-lerin bulunup bulunmadığını saptayabilmek adına kişileri birbirinden ayırt etmek için görsel bakışla denetleyip içeri almak için çok haklı makul gerekçeler sağlamaktadır. İçeriye kabul edilmeden önce çete üyelerinin kimler olduğunu tespit ve bunları diğerlerinden tecrit kurumdaki herkesin güvenliği ve korunması adına uygulanan hususlardır. [Cf. Fraise v. Terhune, 283 F. 3d 506, 509–510 (CA3 2002) (Alito, J.)]

İlk içeri alınan kişilerin aranması ve bunları üzerinde sakladığı kaçak maddeleri bulup ortaya çıkarmak önemli bir sorumluluktur. Silahlar, uyuşturucu maddeler, alkol gibi şeyler hapishanenin güvenliğe ilişkin yönetimini zorlaştırmaktadır. [Cf. Hudson, 468 U. S., at 528] Hapishane görevlilerinin bu arama işlemi yapmaları sırasında yakalanarak içeri alınan kişilerden bıçak, makas, jilet, cam parçası ve diğer yasaklanmış nesnelere üzerlerinde ve hatta bedenlerinin görünmeyen boşluklarında saklayanlarla karşılaşmaktadır. [Bull, 595 F. 3d, at 967, 969; Brief for New Jersey County Jail Wardens Association as Amicus Curiae 17–18 (hereinafter New Jersey Wardens Brief)]. Bazen eroin ve uyuşturucu da saklanmış olarak bulunmaktadır. [Brief for City and County of San Francisco et al. as Amici Curiae 9–11 (hereinafter San Francisco Brief)]. Uyuşturucu kullanımı kişileri kendi aralarında ve görevlilere karşı şiddete teşvik etmektedir. Kullanımın ötesinde sadece onun alım-satımı, ticareti de ayrıca şiddeti körükleyen bir unsur olmaktadır. [PBA Brief 11].

Bazı belgelerde, "çakmaklar ve kibritlerin potansiyel birer silah olduğu ve yangın ve kundaklama için kullanılabilmesi; cep telefonlarından birlikte toplu halde suç işlerken yönetmekte bir araç olarak yararlanılacağı; hap ve ilaçların kişileri kendilerine zarar vermek için cesaretlendirme

amacıyla kullanılabilceği; sakız gibi nesnelere kilitleme sistemlerini bloke etmede kullanılabilceği; saç tokalarının ise kelepçelerin kilidini açmada; perukların da uyuşturucu ve silahları saklamada kullanılabilceğinin dikkate alınması gerektiğine işaret edilmektedir. [New Jersey Wardens Brief 8–9]

San Francisco'da karşılaşılan bir örnekte; görevliler, hırsızlık ve halkı rahatsız eden davranışları sebebiyle gözaltına alınan kişileri gözaltına alıp tutukevine nakledilirken beden boşluklarına bir şeyler gizlediklerini tespit etmişlerdir.[San Francisco Brief 3].

B. Yargıç Breyer Tarafından Kaleme Alınan ve Diğer Yargıçlar Ginsburg, Sotomayor ve Kagan Tarafından İştirak Edilen Muhalefet Görüşü

Uyuşturucu veya şiddet gibi suçlar dışındaki basit suçlardan -mesela trafik suçları ya da basit düzenleyici kurallara aykırılıklar halinde- hapishane yetkililerinin şahsın üzerinde uyuşturucu veya kaçak bir madde bulunduğu dair makul şüpheleri yoksa yakalanan kişilerin aranması Ek 4. Maddeye aykırılık teşkil eden ve makul olmayan bir aramadır.

C. Sonuç

Yüksek Mahkemenin kararı, görüşüne gerekçe olabilecek bazı yaşanmış olayları içeren dokümanlardan da örnekler verilerek, basit suçlardan bile olsa yakalanan veya tutuklanan şahısların bir infaz kurumuna alınırken görevlilerin yapmış olduğu aramaların Anayasanın Ek 4. Maddesinde öngörülen kişi haklarının korunması ilkesine aykırı olmayacağı şeklinde sonuçlanmıştır.